

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

12.04.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Wydatki na parkingi, drogi dojazdowe, przestrzenie socjalne itp. stanowią koszty kwalifikowane inwestycji objętej decyzją o wsparciu, wyrok WSA w Warszawie z 19 stycznia 2021 r., sygn. akt III SA/Wa 1706/20 3

Spółka holenderska posiada w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na gruncie VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.563.2020.1.AC 4

Wydatki na parkingi, drogi dojazdowe, przestrzenie socjalne itp. stanowią koszty kwalifikowane inwestycji objętej decyzją o wsparciu, wyrok WSA w Warszawie z 19 stycznia 2021 r., sygn. akt III SA/Wa 1706/20

Rozstrzygnięta sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej, w której podatnik zadał pytania dotyczące m. in. tego, w jakim zakresie koszty poniesione na rozbudowę zakładu będą stanowiły koszty kwalifikowane nowej inwestycji i, co za tym idzie, czy będą one powiększały pulę dostępnego dla podatnika zwolnienia z CIT z tytułu uzyskanej decyzji o wsparciu. Celem realizowanej inwestycji było zwiększenie zdolności produkcyjnych istniejącego zakładu.

Zdaniem organu, wydatki dotyczące dróg dojazdowych, części biurowo administracyjnej i socjalnej oraz zewnętrznej infrastruktury nie mogą powiększać puli dostępnego zwolnienia z CIT, ponieważ nie służą bezpośrednio zwiększeniu zdolności produkcyjnych istniejącego zakładu. Podatnik zaskarżył interpretację do WSA w Warszawie.

WSA w Warszawie nie zgodził się ze stanowiskiem organu. W uzasadnieniu wyroku sąd wskazał, że organ zastosował nieprzewidziane przez prawo, twórcze kryteria oceny wydatków inwestycyjnych. Jednocześnie, sąd zwrócił uwagę na fakt, że poniesione wydatki inwestycyjne mogą mieć szerszy, pośredni związek ze zwiększeniem zdolności produkcyjnej zakładu (wydatki inwestycyjne nie ograniczają się np. do samych linii produkcyjnych, ale także do infrastruktury, która musi być rozbudowana w związku z inwestycją).

Komentarz eksperta

Omawiany wyrok zasługuje na aprobatę. W wydawanych w ostatnim czasie interpretacjach indywidualnych Dyrektor KIS nie uwzględnia faktycznej specyfiki realizowanych inwestycji. W praktyce, inwestycje polegające na zwiększeniu mocy produkcyjnych wymagają często m. in. rozbudowy przestrzeni socjalnej i parkingów z uwagi na zwiększenie zatrudnienia oraz rozbudowę przestrzeni biurowej w związku z potrzebą zatrudnienia większej ilości pracowników

umysłowych, których praca wiąże się ze zwiększeniem rozmiaru działalności podatnika. Oznacza to, że wydatki na te części inwestycji z ekonomicznego punktu widzenia są w wielu przypadkach konieczne i nie da się uniknąć ich poniesienia. Zatem, brak jest uzasadnienia, aby „automatycznie” wyłączać je z kosztów kwalifikowanych inwestycji.

Jednocześnie, WSA w Warszawie zwrócił uwagę na istotny fakt, że zakres wydatków inwestycyjnych jest weryfikowany przez fachowy podmiot (zarządzającego obszarem) już na etapie aplikowania o wydanie decyzji o wsparciu, co nie pozwala organowi podatkowemu dokonywać powtórnej kwalifikacji kosztów. Z praktycznego punktu widzenia warto zatem, przy wnioskowaniu o wydanie decyzji o wsparciu, szczegółowo opisać składniki majątku objęte kosztami inwestycji. W kontekście omawianego wyroku może się okazać, że zakres inwestycji określony w dokumentach aplikacyjnych może przesądzić o wyniku ewentualnego sporu.

W naszej opinii, poza argumentacją przedstawioną w wyroku, za przyjętym rozstrzygnięciem przemawiały także argumenty takie jak konieczność szerokiego rozumienia inwestycji jako nakładów związanych w różny sposób z pewną funkcjonalną całością (zakładem), która wynika z prawa Unii Europejskiej. Powyższe wyklucza zawężone i arbitralne ustalanie zakresu kosztów kwalifikowanych.

W omawianym zakresie były wydawane także negatywne rozstrzygnięcia - wyrok WSA w Łodzi z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. akt I SA/Łd 419/20. Zarówno omawiany wyrok, jak i negatywne rozstrzygnięcie WSA w Łodzi nie są prawomocne i oczekują na ostateczne rozstrzygnięcie przed NSA.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

Spółka holenderska posiada w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na gruncie VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.563.2020.1.AC

Interpretacja dotyczy spółki z siedzibą w Holandii zarejestrowanej w Polsce dla celów podatku od towarów i usług [Spółka]. Spółka nie jest właścicielem nieruchomości położonych w Polsce, w szczególności powierzchni magazynowych, ani biurowych. Spółka nie korzysta z takich powierzchni na podstawie żadnej umowy zwartej z innym podmiotem, w szczególności umowy najmu lub dzierżawy. Spółka nie zatrudnia w Polsce pracowników.

Działalność Spółki w Polsce ogranicza się do nabycia towarów od dwóch polskich podmiotów, niepowiązanych kapitałowo ze Spółką, będących zarejestrowanymi podatnikami VAT w Polsce. Spółka zamawia od tych podmiotów towary (np. zestawy filtrów, części zamiennych oraz inne towary które są określone w poszczególnych zamówieniach). Współpraca z polskimi producentami polega na złożeniu zamówień przez Spółkę na konkretne towary, które są następnie produkowane przez polskich producentów na terytorium Polski.

Wnioskodawca nie udostępnia polskim producentom na terytorium Polski jakichkolwiek należących do niego urządzeń/sprzętów. Wnioskodawca jedynie w niektórych przypadkach wysyła surowce i półprodukty do spółek produkcyjnych.

Sporadycznie może się zdarzyć, że pracownicy Spółki zatrudnieni w Holandii przyjeżdżają do polskich producentów w celu sprawdzenia i oceny postępu produkcji. Pracownicy Spółki nie są jednak odpowiedzialni za stały nadzór nad procesem produkcji. Wizyty te mają na celu upewnienie się, że proces ten, a w szczególności finalny towar będzie zgodny z zamówieniem i oczekiwaniami Spółki. Każdorazowo wizyty te są zapowiadane przez Spółkę i ustalane z polskimi producentami. Pracowni-

cy Spółki nie mają prawa swobodnego wstępu na teren należący do polskich producentów.

Nabywane przez Spółkę towary są następnie sprzedawane innym podmiotom w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towaru lub eksportu towarów, w szczególności w ramach tzw. transakcji łańcuchowych.

Co do zasady, towary wytwarzane przez polskich producentów nie są przechowywane na terytorium Polski po ich wytworzeniu, a przed ich sprzedażą do klienta. Może się jednak zdarzyć, że towar jest przechowywany na terytorium Polski przez krótki okres (kilka dni), w zależności od uzgodnień dotyczących odbioru przez klienta.

Spółka nabywa usługi księgowe dotyczące rozliczania zobowiązań podatkowych powstałych w związku z obowiązkami ciążącymi w Polsce na Spółce. Jako miejsce świadczenia tych usług przyjęto miejsce siedziby Spółki, czyli Holandię. Spółka wniosła o potwierdzenie, że ww. podejście jest prawidłowe i gdyby na fakturach za ww. usługi został jednak wykazany (polski) VAT, to Spółce nie przysługiwałoby prawo do jego odliczenia. Zdaniem Spółki, nie posiada ona bowiem stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej [DG] w Polsce i na podstawie art. 28b ustawy VAT miejscem świadczenia ww. usług jest Holandia (a nie Polska).

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej nie zgodził się ze Spółką i uznał, że posiada ona stałe miejsce prowadzenia DG. Stąd, że – jeśli na fakturach za usługi księgowe – pojawi się VAT naliczony, będzie uprawiona do jego odliczenia. Organ uznał bowiem, że Spółka dysponuje w Polsce odpowiednią strukturą w zakresie zaplecza personalnego i technicznego, przy czym korzysta w tym zakresie z zasobów zewnętrznych/obcych, tj. zasobów podmiotów trzecich (dwóch zakładów produkcyjnych, banku, podmiotu świadczącego usługi księgowe, które zapewniają Spółce niezbędną strukturę w zakresie zaplecza personalnego i technicznego).

Komentarz eksperta

Temat stałego miejsca prowadzenia działalności na gruncie VAT jest przedmiotem kolejnych rozstrzygnięć, w tym sądów administracyjnych i Trybunału Sprawiedliwości UE. Niemniej, kwestia ta budzi ciągle wiele wątpliwości i jest przedmiotem sporów.

Przywołana interpretacja jest przykładem bardzo szerokiego interpretowania pojęcia „stałego miejsca prowadzenia DG”. W interpretacji Dyrektor KIS zidentyfikował bowiem stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, mimo że brak jest typowych „łączników” z Polską, takich jak np. dysponowanie magazynem w Polsce, usługi zapewniane w Polsce przez spółkę powiązaną, czy też sprzedaż towarów na rynku polskim. Za strukturę w zakresie zaplecza personalnego i technicznego, istotną dla powstania stałego miejsca prowadzenia DG, uznano zaś zasoby podmiotu (niepowiązanego), od którego podatnik nabywa towary. W rezultacie,

mimo że – jak wynika z interpretacji – Spółka nabywała jedynie od niepowiązanej spółki polskiej towary (produkowane na zlecenie, ale nie w ramach tzw. usługi na powierzonym materiale) i sprzedawała je poza Polską, to wystarczyło to, aby uznać, że posiada w Polsce stałe miejsce prowadzenia DG.

Mając na uwadze powyższe, przedstawioną interpretację należy uznać za zbyt daleko idącą i można mieć nadzieję, że będzie ona przedmiotem skargi ze strony podatnika. Dla podatników, u których występuje podobny model działalności, interpretacja może być jednak wskazówką, że podobne podejście mogłoby zostać zaprezentowane przez organy podatkowe także w ich przypadku i warto rozważyć ewentualne skutki podatkowe z tym związane.

ANETA GNIEWKIEWICZ
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Obowiązki płatnika z tytułu nagród przekazanych osobom fizycznym w ramach akcji promocyjnej organizowanej na zlecenie podmiotu zewnętrznego, wyrok NSA z 25 listopada 2020 r., sygn. II FSK 1915/18	7
Do umorzenia udziałów mają zastosowanie przepisy ustawy PIT dotyczące cen transferowych, wyrok WSA w Warszawie z 25 listopada 2020 r., sygn. III SA/WA 406/20	7
Przesłanki uznania, że dany towar stanowi „towar używany” w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, wyrok WSA w Gdańsku z 24 listopada 2020 r., sygn. I SA/GD 786/20	7
Opłaty wpisowe pobierane od sportowców lub amatorów za udział w imprezach sportowych takich jak zawody w skokach i powożeniu organizowane na rzecz tych osób w celu uprawiania sportu są objęte zwolnieniem z art. 43 ust. 1 pkt 32 ustawy VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 20 listopada 2020 r., sygn. I SA/GL 388/20	8
Zasady opodatkowania sprzedaży udziałów w spółce z o.o. poniżej wartości rynkowej, wyrok WSA w Łodzi z 20 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 386/20	8
Określenie momentu, od którego przysługuje zwolnienie z art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT, dotyczące wsparcia nowych inwestycji. Kwestia oceny czy wydatki na wytworzenie budynku produkcyjno-magazynowego, budynku administracyjnego, parkingu i urządzeń technicznych stanowią koszty kwalifikowane, wyrok WSA w Łodzi z 20 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 418/20	9

Obowiązki płatnika z tytułu nagród przekazanych osobom fizycznym w ramach akcji promocyjnej organizowanej na zlecenie podmiotu zewnętrznego, wyrok NSA z 25 listopada 2020 r., sygn. II FSK 1915/18

W świetle opisanego we wniosku stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego spółka spełnia warunki uznania za płatnika. Nie ulega wątpliwości bowiem, że to spółka dokonuje świadczeń na rzecz uczestników akcji promocyjnych. Nagrody kupowane i nabywane są przez spółkę. Jeżeli w danej akcji nagrodą będą środki pieniężne, będą one wypłacane z rachunku bankowego (lub kasy) spółki na rachunek (lub do rąk) uprawnionego uczestnika.

Innymi słowy, wydanie nagród przez spółkę, ewentualnie przekazanie środków pieniężnych uprawnionym, objęte jest zakresem przedmiotowego świadczenia. Okoliczność, w której wynagrodzenie spółki jest tak skalkulowane, że uwzględnia również środki na zakup nagród rzeczowych, których koszt „w efekcie pokrywa” klient, nie uzasadnia stanowiska, że płatnikiem w przedstawionym stanie faktycznym i zdarzeniu przyszłym jest zleceniodawca. Spółka nie pośredniczy w przekazaniu uprawnionym nagród czy środków pieniężnych, należących do zleceniodawcy. Nagrody zostaną zakupione przez spółkę z jej własnych środków pieniężnych i w chwili ich wydawania uprawnionym uczestnikom ich właścicielem będzie spółka. W rezultacie to spółka jest tym podmiotem, który w momencie powstania zobowiązania podatkowego dysponuje środkami finansowymi podatnika w postaci wydawanej lub wypłacanej nagrody.

Do umorzenia udziałów mają zastosowanie przepisy ustawy PIT dotyczące cen transferowych, wyrok WSA w Warszawie z 25 listopada 2020 r., sygn. III SA/WA 406/20

Jako transakcję w rozumieniu art. 25a ustawy PIT uznać należy wszelkiego rodzaju czynności prawne powodujące przeniesienie własno-

ści dóbr, które mają wpływ na dochód (stratę) podatnika w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. A zatem, do czynności zarówno dobrowolnego, jak i automatycznego umorzenia udziałów dokonanych za wynagrodzeniem, będą miały zastosowanie przepisy ustawy PIT dotyczące cen transferowych, tj. art. 25 i 25a ustawy PIT, a w szczególności, dla takiego zdarzenia należy sporządzić dokumentację podatkową, o której mowa w art. 25a ust. 1 ustawy PIT (w przypadku przekroczenia progów „istotności” transakcji).

Przesłanki uznania, że dany towar stanowi „towar używany” w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, wyrok WSA w Gdańsku z 24 listopada 2020 r., sygn. I SA/GD 786/20

Towary które, jak zostało przedstawione we wniosku - znajdowały się przez pewien czas w posiadaniu danego użytkownika, ale z różnych przyczyn nie zostały dotąd użyte, a często nawet nie zostały wyjęte z opakowania, zapakowane w nienaruszone pudełka, foliowe opakowanie lub posiadające metki i oznaczenia producenta - pomimo zaznaczenia w systemie przez użytkownika „towar używany”, nie mogą być objęte procedurą VAT- marża.

Nie ulega wątpliwości, że to do podatnika należy wykazanie, że warunki wynikające ze szczególnej procedury VAT-marża zostały spełnione. O tym czy dany towar stanowi „towar używany” w rozumieniu art. 120 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT decyduje jego stan, faktyczne korzystanie z niego, powodujące mniejsze lub większe zużycie. Tak jak przyjął to organ w zaskarżonej interpretacji, pojęcie to należy rozumieć w ten sposób, że oznacza ono wszystkie towary, które nie są nowe w potocznym rozumieniu tego słowa. Dlatego nie zasługuje na aprobatę pogląd, według którego, jeśli towary zakupione lub wstawione do komisju, nie były używane, są zapakowane w oryginalne opakowanie i nie mają śladów użytkowania, to należy uznać je jako towary używane tylko dlatego, że spółka nabyła je od podmiotów wymienionych w art. 120 ust. 10 ustawy VAT.

Opłaty wpisowe pobierane od sportowców lub amatorów za udział w imprezach sportowych takich jak zawody w skokach i powożeniu organizowane na rzecz tych osób w celu uprawiania sportu są objęte zwolnieniem z art. 43 ust. 1 pkt 32 ustawy VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 20 listopada 2020 r., sygn. I SA/GL 388/20

W analizowanej sprawie organ uznał, że świadczenie, za które stowarzyszenie pobiera opłaty wpisowe jest świadczeniem złożonym, w którym świadczeniem głównym jest wstęp na imprezę sportową (zawody w skokach i powożeniu), a świadczeniem dodatkowym pobyt konia w miejscu zawodów.

Organ nieprawidłowo przyjął, że sformułowanie „wstęp na imprezy sportowe”, użyte w art. 43 ust. 1 pkt 32 ustawy VAT dotyczy wstępu w charakterze zawodnika. Czym innym jest bowiem wstęp uczestników (zawodników) imprezy sportowej, a czym innym jest wstęp uczestników np. widzów/kibiców na imprezę sportową. Wstęp na imprezę sportową w charakterze uczestnika związany jest z możliwością aktywnego udziału w zawodach, natomiast wstęp widzów/kibiców na imprezę sportową związany jest z możliwością uczestniczenia biernego tj. oglądania imprezy sportowej.

W analizowanym stanie faktycznym wstęp na imprezę sportową dotyczy jedynie widzów/kibiców. Są to bowiem dwa zupełnie odmienne rodzaje uczestnictwa. Trudno o ściślejszą ze sportem i wychowaniem fizycznym czynności niż współzawodnictwo w skokach czy w powożeniu. Jak zasadnie wskazano w skardze opłata wpisowa pobierana jest w związku z działalnością stricte sportową.

Niewątpliwie zawody sportowe stanowią zwieńczenie długotrwałego procesu treningowego, a samo uczestniczenie w zawodach sportowych jest aktywnością sportową. Opłata wpisowa umożliwia zatem osobom, które ją uiszczają, wzięcie udziału w zawodach, to jest wykonywanie aktywności fizycznej według określonych w danej dziedzinie sportowej zasad w celu wy-

grania rywalizacji z innymi zawodnikami. Nie jest to zatem tożsame z opłatą za wstęp na imprezę sportową, które uprawnia do jej obserwowania, a nie wystąpienia w roli zawodnika. Okoliczność, iż z przyczyn oczywistych zawodnik musi znaleźć się w miejscu organizowania zawodów (przebywać w obrębie przestrzeni wydzielonej dla odbycia zawodów) nie oznacza, że uiszczona przez niego opłata startowa jest opłatą za wstęp na imprezę sportową w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 32 ustawy VAT oraz art. 132 ust. 1 lit. m Dyrektywy 112.

Zasady opodatkowania sprzedaży udziałów w spółce z o.o. poniżej wartości rynkowej, wyrok WSA w Łodzi z 20 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 386/20

Podatnik powinien ustalić dochód z odpłatnego zbycia udziałów zgodnie z treścią art. 30b ust. 2 pkt 4 ustawy PIT, jako różnicę między przychodem uzyskanym ze zbycia udziałów a wydatkami poniesionymi na ich objęcie. Jak trafnie podkreślił organ, zgodnie z art. 353¹ kodeksu cywilnego, strony mają oczywiście swobodę ustalenia stosunku prawnego wedle swego uznania i okoliczność ta dotyczy także ustalenia wysokości ceny sprzedaży udziałów, to jednak w żadnym stopniu nie wyklucza ona istnienia przesłanki do określenia przychodu podatnika przez organ podatkowy stosownie do art. 19 ustawy PIT, a zwłaszcza ust. 4 ww. przepisu.

Przyczyny sprzedaży udziałów poniżej wartości rynkowej nie eliminują w żadnym razie przesłanki do zastosowania ww. przepisów. Wbrew twierdzeniom podatnika organ w zaskarżonej interpretacji nie uznał, że podstawę opodatkowania stanowić będzie wartość księgowa sprzedawanych udziałów spółki z o.o., lecz wyjaśnił, że zgodnie z art. 19 ustawy PIT, jeśli cena udziałów, bez uzasadnionej przyczyny, będzie znacznie odbiegać od wartości rynkowej tych udziałów, przychód strony może być określony przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w wysokości wartości rynkowej, a co za tym idzie u podatnika powstanie dochód do opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Określenie momentu, od którego przysługuje zwolnienie z art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT, dotyczące wsparcia nowych inwestycji. Kwestia oceny czy wydatki na wytworzenie budynku produkcyjno-magazynowego, budynku administracyjnego, parkingu i urządzeń technicznych stanowią koszty kwalifikowane, wyrok WSA w Łodzi z 20 listopada 2020 r., sygn. I SA/ŁD 418/20

1) Wsparcie z tytułu kosztów kwalifikowanych nowej inwestycji przysługuje przedsiębiorcy, począwszy od miesiąca, w którym poniósł te koszty po dniu wydania decyzji o wsparciu, aż do wygaśnięcia decyzji o wsparciu lub wyczerpania maksymalnej dopuszczalnej pomocy regionalnej, w zależności od tego, które zdarzenie wystąpi wcześniej.

Dla ustalenia momentu, od którego podatnik (wspólnik spółki) będzie uprawniony do stosowania zwolnienia istotne znaczenie ma moment uzyskania przez niego dochodu z realizowanej inwestycji. Jedynie dochody uzyskane w związku z realizacją nowej inwestycji podlegają zwolnieniu na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT. Jako pierwszy (w ujęciu czasowym) dochód mogący korzystać ze zwolnienia na mocy art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT, należy traktować pierwszy dochód, który zostanie osiągnięty ze sprzedaży towarów wytworzonych z użyciem maszyn i urządzeń, nabytych przez

spółkę w ramach inwestycji, tj. po oddaniu do użytkowania nowych środków trwałych, wydatki na zakup których mieszczą się w kategorii kosztów kwalifikowanych, a za dochód uzyskany z działalności gospodarczej określonej w decyzji zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 63b ustawy PIT należy uznać dochód uzyskany ze zbycia pierwszych wyrobów wytworzonych oraz pierwszych usług świadczonych po oddaniu do użytkowania środków trwałych nabytych przez wnioskodawcę w zakładzie w ramach działalności wskazanej w decyzji oraz na obszarze w niej wskazanym. Tym samym, od tego momentu podatnik może korzystać ze zwolnienia z podatku dochodowego, proporcjonalnie do limitu przysługującej podatnikowi pomocy publicznej.

2) W zakresie kosztów kwalifikowanych wydatki poniesione przez spółkę, w której podatnik jest współnikiem, na wytworzenie w ramach nowej inwestycji budynku służącego do produkcji i magazynowania, co do zasady mogą zostać uznane za koszty kwalifikowane nowej inwestycji, albowiem ich wytworzenie wywierać będzie wpływ na proces produkcji przedsiębiorstwa.

Warunków tych nie będą spełniały natomiast wydatki związane z budową infrastruktury socjalnej, czy administracyjnej oraz budowa budowli i urządzeń służących dostawie mediów, które to wydatki w istocie nie są związane wyłącznie z nową inwestycją.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla usługi krótkotrwałego zakwaterowania w domu wczasowym , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 marca 2020 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.910.2020.3.MJ	11
Kwestia zaliczenia opłaty od środków spożywczych do podstawy opodatkowania VAT. Sposób wykazania opłaty od środków spożywczych na fakturze , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-2.4012.41.2021.1.SKJ	11
Wydatek na zakup koncentratorów tlenu oraz pulsoksymetrów w związku z epidemią COVID jako koszt podatkowy , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.584.2020.2.IM	12
Przychód z tytułu przedawnionych zobowiązań odsetkowych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.15.2021.1.SG	12
Przesłanki opodatkowania podatkiem u źródła transferów własności intelektualnej w ramach grupy w świetle polsko-amerykańskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2021 r. sygn. 0114-KDIP2-1.4010.16.2021.1.JC	13
Kwestia zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej sprzedaży realizowanej na rzecz pracowników oraz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej innych niż pracownicy , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 marca 2021 r. sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.941.2020.2.JM	14

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT dla usługi krótkotrwałego zakwaterowania w domu wczasowym, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 marca 2020 r., sygn. 0113-KD IPT1-3.4012.910.2020.3.MJ

Z okoliczności sprawy wynika, że działalnością spółki jest prowadzenie domu wczasowego. Spółka podpisuje umowę z kontrahentem (zwanym dalej pośrednikiem), który ma za zadanie zamieszczać ofertę domu wczasowego w serwisie za pośrednictwem strony internetowej. Pośrednik zobowiązuje się do pozyskiwania klientów, rezerwacji miejsc w domu wczasowym w ich imieniu oraz do przyjmowania zaliczek na poczet tych pobytów. Umowa stanowi, iż pośrednik otrzymaną od klienta zaliczkę przekazuje na rachunek bankowy spółki dopiero kilka dni przed przyjazdem klienta na pobyt. Spółka za pośrednictwem kontrahenta świadczy usługi krótkotrwałego zakwaterowania. Jak wynika z okoliczności sprawy, wpłacone zaliczki związane są z przyszłą konkretną transakcją, co pozwala je traktować jak zaliczki w rozumieniu art. 19a ust. 8 ustawy VAT.

W związku z powyższym, bez znaczenia jest dla rozstrzygnięcia okoliczność, jak strony (pośrednik i spółka) umówiły się co do terminu, w którym płatności od klientów zostaną przekazane na konto bankowe spółki, gdyż pomiędzy spółką a pośrednikiem, jak to wynika z opisu analizowanej sprawy, nie dochodzi do sprzedaży. W konsekwencji w niniejszej sprawie w momencie otrzymania od klienta wpłaty za usługę krótkotrwałego zakwaterowania w domu wczasowym powstaje u spółki obowiązek podatkowy w podatku od towarów i usług na podstawie art. 19a ust. 8 ustawy VAT. W omawianej bowiem sytuacji otrzymana od klienta płatność ma wyraźny związek z późniejszym konkretnym świadczeniem, które jest jasno sprecyzowane w momencie nabycia. Zapłata uprawnia bowiem klienta do skorzystania z usług spółki.

Reasumując, w przypadku otrzymania przez pośrednika zaliczki na poczet świadczonych

przez spółkę usług krótkotrwałego zakwaterowania, obowiązek podatkowy powstanie zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy VAT - z chwilą jej otrzymania przez pośrednika, w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

Kwestia zaliczenia opłaty od środków spożywczych do podstawy opodatkowania VAT. Sposób wykazania opłaty od środków spożywczych na fakturze, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 marca 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-2.4012.41.2021.1.SKJ

1) Z okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, iż spółka jest producentem soków i syropów podlegających rygorom ustawy o zdrowiu publicznym oraz spełniających definicję napoju zawartą w art. 12b ust. 1 ww. ustawy. Spółka produkuje napoje zarówno pod swoją marką, jak i na zamówienie i pod marką innych podmiotów. Spółka zawiera zarówno umowy ramowe w ramach których nabywcy dokonują zamówień poszczególnych towarów, jak i odrębne umowy sprzedaży dotyczące określonej serii produktów. Spółka prowadzi sprzedaż detaliczną napojów. W tej sytuacji należy stwierdzić, iż kwota opłaty od środków spożywczych będzie wchodziła do podstawy opodatkowania VAT. Będzie ona opodatkowana na takich samych zasadach jak określony środek spożywczy. Kwota przedmiotowej opłaty od środków spożywczych będzie bowiem częścią należności z tytułu sprzedaży określonego towaru i jako część zapłaty będzie wchodziła do podstawy opodatkowania.

2) Skoro opłata od środków spożywczych będzie wchodziła do podstawy opodatkowania podatkiem VAT, to wystawiając fakturę spółka powinna ująć całą kwotę żądaną od nabywcy w jednej pozycji faktury, stosując odpowiednią stawkę VAT. Jednak spółka może również wyodrębnić osobno na fakturze wysokość tej opłaty, ale wówczas konieczne jest zastosowanie do niej tej samej stawki VAT, którą opodatkowana będzie dostawa określonego środka spożywczego.

Wydatek na zakup koncentratorów tlenu oraz pulsoksymetrów w związku z epidemią COVID jako koszt podatkowy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.584.2020.2.IM

Wydatki ponoszone przez spółkę na zakup koncentratorów tlenu oraz pulsoksymetrów spółka może zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT. W warunkach istniejącego stanu epidemii niezwykle istotna jest bowiem ochrona zdrowia pracowników. Do działań w tym zakresie można zaliczyć zarówno działania prewencyjne podejmowane przez pracodawcę (np. zakup środków ochrony osobistej), jak i działania podejmowane w sytuacji gdy doszło już do zakażenia pracowników. Zakupione urządzenia są pomocne w monitorowaniu i zwalczaniu skutków choroby, a co za tym idzie szybszym powrotem pracowników do zdrowia. Ponadto działanie pracodawcy, który ma na uwadze zdrowie pracowników motywuje pracowników do pracy i przyczynia się do budowania pozytywnego wizerunku wśród załogi, co wpływa na większe zaangażowanie i wzrost wydajności pracy.

Przychód z tytułu przedawnionych zobowiązań odsetkowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.15.2021.1.SG

Przedawnienie zobowiązania odsetkowego spowoduje powstanie po stronie spółki (dłużnika) przychodu podatkowego na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy CIT. Dla uznania przedawnionych zobowiązań odsetkowych za przychód podatkowy nie ma natomiast znaczenia

fakt, że spółka oraz kontrahent nie będą obciążać się wzajemnie notami odsetkowymi ani innymi dokumentami księgowymi, bowiem na mocy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (do której stosowania – jak wynika z wniosku – spółka jest zobowiązana) wierzycielowi przysługują odsetki za zwłokę bez wezwania. Oznacza to, że na mocy przepisów ww. ustawy odsetki za zwłokę są wierzycielowi należne.

Na tle powyższych stwierdzeń należy wskazać, że art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT, dotyczy wszelkiego rodzaju umorzonych lub przedawnionych zobowiązań (za wyjątkiem pożyczek z Funduszu Pracy oraz wymienionych w art. 12 ust. 4 pkt 8 ustawy CIT zobowiązań związanych z określonego rodzaju postępowaniami). W kontekście art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT jako przychód podatkowy należy kwalifikować każdą przedawnioną wierzytelność, a więc także odsetkową. W sytuacji gdy odsetki stały się wymagalne, a kontrahent je umorzył bądź uległy one przedawnieniu, wartość takich odsetek będzie stanowiła przychód określony w art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT. Wystarczy zatem istnienie zobowiązania pieniężnego po stronie podatnika i jego przedawnienie. Jeżeli więc zobowiązanie odsetkowe ulegnie przedawnieniu, to dojdzie do wzbogacenia po stronie dłużnika będącego stroną tego stosunku prawnego z tego powodu, że dłużnik przestanie być zobowiązany do świadczenia, a środki pieniężne, które powinien w postaci odsetek przekazać w ramach wymaganego świadczenia pozostaną w jego majątku, powiększając ten majątek w sposób definitywny. Zatem, wartość przedawnionych zobowiązań odsetkowych stanowić będzie dla spółki przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem CIT.

Przesłanki opodatkowania podatkiem u źródła transferów własności intelektualnej w ramach grupy w świetle polsko-amerykańskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 18 marca 2021 r. sygn. 0114-KDIP2-1.4010.16.2021.1.JC

Jak wynika z opisu stanu faktycznego, na podstawie umowy dotyczącej badań i rozwoju systemów sygnalizacyjnych (S.) podpisanej w 2004, wybrane spółki należące do grupy zobowiązały się do podejmowania działań mających na celu rozwój nowych rozwiązań i technologii. Działania te doprowadziły do stworzenia własności intelektualnej w postaci m.in. rozwiązań objętych ochroną patentową i know-how. C. nie była stroną wcześniejszej umowy. Wcześniejsza umowa została rozwiązana z dniem 1 stycznia 2015 r. Jednocześnie w dniu 1 stycznia 2015 r. weszła w życie umowa dotycząca wspólnego rozwoju systemów i podziału kosztów (Joint Development Agreement).

Stroną umowy są podmioty należące do grupy, w tym m.in. wnioskodawca. Celem umowy jest m.in. zapewnienie każdemu z uczestników stałego dostępu do własności intelektualnej tworzonej/rozwijanej przez pozostałych uczestników. Z tego względu, zarówno C. jak i pozostali uczestnicy przekazali sobie nawzajem faktyczne prawo własności do tzw. wiedzy początkowej (tj. własność intelektualna stworzona przez C. oraz pozostałych uczestników przed wejściem w życie umowy) oraz wiedzy nowej (tj. własność intelektualna stworzona

przez uczestników w trakcie trwania umowy). Umowa przewiduje przy tym specyficzny rodzaj rozliczeń między jej stronami, tzw. Buy-In Payment, określane dalej jako płatność z tytułu wejścia.

Biorąc pod uwagę wersję anglojęzyczną polsko-amerykańskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania należy podkreślić, że w pojęciu „walorów kapitałowych” (ang. capital assets) mieszczą się również prawa majątkowe (pod tym pojęciem należy rozumieć co do zasady składniki majątkowe o czasie użytkowania dłuższym niż rok nieprzeznaczone do obrotu w ramach działalności operacyjnej).

Z uwagi na fakt, że przedmiotowego stanu faktycznego nie będą dotyczyły wyjątki określone w art. 14 ust. 1 lit. a-c polsko-amerykańskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, to zastosowanie znajdzie norma ogólna wynikająca z art. 14 ust. 1 ww. umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania (zgodnie z którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z umawiających się państw będzie zwolniona od opodatkowania w drugim umawiającym się państwie zysku ze sprzedaży, zamiany lub innej dyspozycji walorami kapitałowymi). Płatność z tytułu wejścia powinna podlegać opodatkowaniu wyłącznie w państwie, w którym wnioskodawca posiada siedzibę, czyli w USA. Tym samym, stanowisko wnioskodawcy, że płatność z tytułu wejścia uiszczona na rzecz wnioskodawcy przez C. PL nie podlega w Polsce zryczałtowanemu podatkowi dochodowemu od osób prawnych (podatek u źródła) według stawki 10%, należało uznać za prawidłowe.

Kwestia zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej sprzedaży realizowanej na rzecz pracowników oraz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej innych niż pracownicy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 marca 2021 r. sygn. 0113-KD IPT1-3.4012.941.2020.2.JM

1) Dostawa materiałów i sprzętów biurowych np. kalkulator, pudła archiwizacyjne, monitory, krzesła, koszulki sportowe, materiały elektryczne, a także środków trwałych jak szafa, złom (elementy konstrukcyjne starych regałów używanych kiedyś przez wnioskodawcę) na rzecz pracowników nie zostały wymienione w § 4 rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących. Również świadczenia usług takie jak naprawa telefonu prywatnego/smartfonu nie została wymieniona ww. przepisie rozporządzenia. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że w związku ze sprzedażą realizowaną na rzecz pracowników wnioskodawca ma prawo do korzystania ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania wskazanych w opisie dostaw towarów i świadczonych usług przy zastosowaniu kasy rejestrującej na podstawie § 2 w zw. z poz. 34 załącznika do rozporządzenia nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2021 r. Tym samym, korzystając ze zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji dla ww. sprzedaży przy zastosowaniu kasy rejestrującej, wnioskodawca może zaprzestać prowadzenia tej ewidencji, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

2) Wnioskodawca wskazał, że realizuje sprzedaż towarów zaliczonych przez wnioskodawcę do środków trwałych podlegających amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym na rzecz osób fizycznych i rolników ryczałtowych, którzy nie są pracownikami wnioskodawcy. Wnioskodawca dokumentuje te czynności w całości fakturą. Wnioskodawca wskazał m.in., że dokonuje sprzedaży środków trwałych jak np. notebook, laptopy, telefony komórkowe, szafa, złom (elementy konstrukcyjne starych regałów używanych kiedyś przez wnioskodawcę). W tej sytuacji wnioskodawca może zastosować zwolnienie z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży przy zastosowaniu kasy rejestrującej, na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z poz. 47 rozporządzenia dla dostaw towarów realizowanych na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, niebędących pracownikami wnioskodawcy tj.

dostaw tj. dostaw towarów zaliczonych przez wnioskodawcę do środków trwałych podlegających amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym takich, jak: szafa i złom (elementy konstrukcyjne starych regałów używanych kiedyś przez spółkę). Tym samym wnioskodawca ma prawo zrezygnować z ewidencjonowania takiej sprzedaży przy zastosowaniu kasy rejestrującej. Natomiast dla dostaw towarów zaliczonych przez wnioskodawcę do środków trwałych podlegających amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym takich jak: notebook, laptopy, telefony komórkowe, realizowanych na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, niebędących pracownikami wnioskodawcy, wnioskodawca ma obowiązek zaewidencjonować tę sprzedaż na kasie rejestrującej. Tym samym w zakresie powyższej sprzedaży wnioskodawcy nie przysługuje prawo do zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży przy zastosowaniu kasy rejestrującej, na podstawie § 2 ust. 1 w zw. z poz. 47 rozporządzenia. W konsekwencji w związku z realizacją przez wnioskodawcę ww. sprzedaży, wnioskodawca nie ma prawa do rezygnacji z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży przy zastosowaniu kasy rejestrującej.

3) W przypadku sprzedaży środków trwałych podlegających amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym takich jak: notebook, laptopy, telefony komórkowe, realizowanej na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, niebędących pracownikami wnioskodawcy zasadą jest dokumentowanie takiej transakcji paragonem fiskalnym. Obowiązek wystawienia faktury w takich przypadkach istnieje wówczas, gdy nabywca wystąpi z takim żądaniem w odpowiednim terminie (art. 106b ust. 3 pkt 1 ustawy VAT).

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że wnioskodawca ma prawo do wystawienia faktury dokumentującej sprzedaż środków trwałych podlegających amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym takich jak: notebook, laptopy, telefony komórkowe, realizowanej na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, niebędących pracownikami wnioskodawcy, przy czym wystawienia faktury dla takiej sprzedaży należy dokonać zgodnie z art. 106h ust. 1 ustawy VAT.

4) W związku z okolicznością, iż wnioskodawca nie może korzystać ze zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży przy zastoso-

waniu kasy rejestrującej dla dostaw towarów zaliczonych przez wnioskodawcę do środków trwałych podlegających amortyzacji w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym takich jak: notebook, laptopy, telefony komórkowe, realizowanych na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, niebędących pracownikami, to wnioskodawca nie może zaprzestać prowadzenia ewidencji na tej kasie oraz nie może wyrejestrować kasy z ewidencji kas.

5) Wnioskodawca ma obowiązek wykonać przegląd techniczny kasy rejestrującej nie rzadziej niż co 2 lata, zgodnie z przepisem § 54 ust. 1 rozporządzenia.

6) Wnioskodawca nie ma obowiązku sporządzania raportów fiskalnych okresowych (miesięcznych) za okresy w których nie wystąpiła sprzedaż podlegająca obowiązkowi ewidencjonowania przy zastosowaniu kasy rejestrującej.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl